

Publicerad 2012-09-07 17:39 av adidas

Psyisk misshandel

Kärleken måste man skörda

Men våran kärlek var endast en börda

När du skrek och kallade mig dum

Blev jag chockad och stum

Du fick mig att känna mig så liten

Tillslut blev jag totalt utsliten

Att vara med dig blev en plåga

Du släckte all kärlekslåga

Om du tror att kärlek handlar om att kontrollera

Måste du börja använda huvudet och fundera

Dina nedlåtande ord fick mitt hjärta att ömma

När jag i början träffade dig, hade jag aldrig detta kunnat drömma

Ditt beteende och dina kränkningar mig fortfarande sårar

Dina kränkningar ledde ofta till att jag brast ut i tårar

Du hade total svikt på självinsikt

Du hade brist på empati

Skrämmande likt psykopati

Det var bara fel på mig

Du kunde få sånna oprovocerande spel på mig

Alla dina lögner och svek

För dig var allt som en lek

Jag förlorade mig själv och trodde att jag inte förtjänade bättre

Förstod inte då, att allt annat än detta liv kan bara bli bättre

Vad skulle jag göra?

Jag fick ju inte ens mina egna tankar höra

Ibland kan jag om dig fortfarande drömma.

Jag har svårt att glömma
Alla gånger du fått mina tårar att nerför mina kinder strömma

Nu i efterhand förstår jag inte hur jag då,
kunde tillåta dig att mig psykiskt slå.

Då kunde du mig knäcka
Men nu kan du mig aldrig någonsin bräcka

Allt jag gått igenom har gjort mig stark
Nu har jag båda fötterna stadigt på min mark

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren adidas med Poeter.se id #20222 innehar upphovsrätten